

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17923/2022
10.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић адвокат из ..., против противника предлагача Јавног предузећа „Путеви Србије“ Београд, кога заступа Бранислав Поповац адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1724/22 од 21.07.2022. године, на седници одржаној 10.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1724/22 од 21.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 1724/22 од 21.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 1724/22 од 21.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе предлагача и противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Ваљеву Р1 243/21 од 08.04.2022. године којим је одређена новчана накнада за експроприсано земљиште – парцелу .../... у површини од 0.00.66 хектара у к.о. ..., од 39.600,00 динара, за коју је предлагачу признато право на новчану накнаду решењем Градске управе Града Ваљева, Одељења за имовинске послове и општу управу, бр. 465-1053/2021-08 од 02.11.2021. године (став први изреке), обавезан противник предлагача да на име накнаде за експроприсану парцелу исплати предлагачу 39.600,00 динара са законском затезном каматом од 08.04.2022. године до исплате (став други изреке), одређена новчана накнада за засаде биљне културе на експроприсаној парцели од 11.069,98 динара (став трећи изреке) и обавезан противник предлагача да тај износ исплати предлагачу са законском затезном каматом од 08.04.2022. године до исплате (став четврти изреке) и накнади предлагачу трошкове ванпарничног поступка од 78.600,00 динара (став пети изреке). Ставом другим изреке, одлучено је да се трошкови другостепеног поступка не досуђују.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предлагач је дао одговор на ревизију и предложио да се иста одбаци као недозвољена или одбије као неоснована, а противник предлагача обавезе на накнаду трошкова поступка по том правном леку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији противника предлагача као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) за одлучивање о посебној ревизији противника предлагача.

Правноснажним решењем утврђена је новчана накнада за експроприсано земљиште и биљне културе на експроприсаном земљишту и обавезан је противник предлагача да исплати предлагачу накнаду за преузето грађевинско земљиште и биљне културе, утврђену на основу налаза и мишљења судског вештака. Предметно земљиште, иако се у време експропријације у катастру водило као пољопривредно земљиште, постало је грађевинско земљиште ступањем на снагу Уредбе о утврђивању Просторног плана подручја посебне намене државног пута као планског документа.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је другостепена одлука у складу са судском праксом и правним ставовима израженим у одлукама у којима је одлучивано о истоветним захтевима предлагача, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, када је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у грађевинско земљиште, а ова промена није евидентирана у катастру непокретности (чланови 83. став 2. и 88. Закона о планирању и изградњи). Због тога нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У складу са наведеним Врховни суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези с чланом 420. став 6. ЗПП, који се примењује на основу чл. 27. став 2. и 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Сл. гласник РС“, бр. 46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/2014, 6/2015, 106/2015, 14/2022), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је

ставом 2. истог члана прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

С тим у вези, на ревизијски поступак у овој правној ствари сходно се примењује имовински цензус за изјављивање ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак одређивања накнаде за експрописане непокретности пред судом започет је 30.12.2021. године. Како вредност побијаног дела правноснажног решења 50.669,98 динара, не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни. Зато је захтев предлагача за њихову накнаду одбијен и на основу члана 165. став 1. у вези члана 154. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**